

Smaa Meddelelser.

Deportationen i Frankrig. De i den franske lovgivende Forsamling for nylig fremsatte «skandaløse» Forslag om Amnesti for Deltagerne i den kommunalistiske Opstand af 1871 have givet en anset fransk Literat, Lucien Delabrousse, Anledning til at offentliggjøre en statistisk Afhandling om Deportationen i Frankrig. Efter at have givet nogle Oplysninger om «Transportationen» i tidligere Tider, meddeler den nævnte Forfatter, at der som Følge af Juniopstanden i 1849 transporteredes 4300 Personer til Lambessa i Algier. Efter Statskupet af 2den December dømtes 239 til «Transportation» til Cayenne og 9530 til Algier. Den saakaldte «almindelige Sikkerhedslov» af 27de Februar 1858, som Orsinis Attentat gav Paaskudet til, medførte, at der i 1858 blev forfattet Proskriptionslister over «les suspects», — «for at lamslaa Urostifterne med en gavnlig Rædsel»; og der blev ifølge denne Lov arresteret noget over 2000, af hvilke 430 transporteredes til Algier. Vi overspringe en Del mindre omfattende Exempler paa Deportation, for strax at vende os mod den Massedeportation, som den kommunalistiske Opstand af 1871 gav Anledning til.

Strax efter Opstandens Underkuelse (Slutningen af Maj 1871) var Versaillesregeringen — efter i Paris at have paa «Religionens, Ejendommens og Familiens» Altar ofret 25,147 formodede Kommunarder — i Besiddelse af det nette lille Tal af 30,000 Fanger, der ved senere Eftersporinger bragtes op til omtr. 50,000. En meget stor Mængde blev imidlertid senere frigiven uden Sags Anlæg, henved halvtredje tusinde frifandtes, omtrent ti tusinde idømtes forskellige Straffe og henved fire tusinde dømtes *in contumaciam*. Senere blev der indrømmet noget over to tusinde forskellige Lempelser i den idømte Straf. Til «la déportation simple» dømtes omtrent 3,500; til «dépor-

tation dans une enceinte fortifiée» dømtes omtr. 1200; af de *in contumaciam* Dømte dømtes næsten 3000 til Deportation. Den 1ste Juli 1875 befandt der sig paa Ny-Caledonien 3609 Deporterede. Efter General Apperts Beretning var af 3575 Deporterede paa Ny-Caledonien

444	mellem	16	og	20	Aar	gl.
2286	—	21	-	40	—	
659	—	41	-	50	—	
174	—	51	-	60	—	
		12	over	60	Aar	gl.

Af disse 3575 Deporterede var

29	Videnskabsmænd, Advokater, Læger osv.
1598	Arbejdere.
416	Handelsbetjente.
226	Tjenestefolk, Portnere osv.
8	Ejendomsbesiddere.

Af Kvinder taltes 20.

I 1872 beregnedes Statens aarlige Udgifter pr. Deporteret til 1878 Frs., i 1873 til 1746 Frs. Deportationen har fra 1872 til 1876 mindst kostet Statskassen 20 Mill. Frs. Til de direkte Udgifter, der dog ere store nok, komme de meget større, men uberegnelige, indirekte Tab, som Tilintetgjørelsen af saamegen Arbejdskraft paafører Samfundet. —

Lad os til det Ovenanførte føje nogle Data, tagne af den af Martel og Voisin afgivne Beretning om den af «*la commission des grâces*» udfoldte Virksomhed. 6501 af de Dømte, eller omtr. 65 pCt., ansøgte Kommissionen og Republikens Præsident om Benaadning. Det maa dog bemærkes, at Ansøgningen om Benaadning ikke behøvede at udgaa fra, og i mange Tilfælde virkelig heller ikke udgik fra den Dømfældte, men fra en Slægtning eller en Anden, der interesserede sig for ham, og hvad Dødsdommene angaar, henvistes de *ex officio* til Benaadningskommissionen: af de Dødsdømte var der da ogsaa 38, som hverken selv søgte eller ved Andre lod søge om Benaadning. Af 9596 Dømfældte blev (— ifølge den nævnte Beretning —) Spørgsmaalet om fuldstændig eller partiel Benaadning taget for for 6501's Vedkommende, og af disse 6501

vare 2052 saa heldige at opnaa enten fuldstændig Eftergivelse eller i alt Fald Lempelse af den idømte Straf. (Senere er Tallet paa Benaadninger blevet noget forøget). Forholdet stiller sig saaledes:

	Antallet af Domme.	Antallet af Ansøgn. om Benaadning.	Antallet af tilstaaet Benaadning.
Dødsdomme	110	110	84
Deportation i Fæstning . .	1197	739	346
Simpel Deportation . . .	3446	2187	674
			(16 fuldst. Efterg.)
Arrest (détention)	1321	1221	469
			(38 fuldst. Efterg.)
Landsforvisning	333	65	15
			(7 fuldst. Efterg.)
Tvangsarbejde paa Livstid	94	82	13
Tvangsarbejde paa Tid . .	179	134	28
Réclusion	70	56	8
Fængsel (emprisonnement)	2670	1891	411
			(272 fuldst. Efterg.)
Forbedringshusstraf . . .	59	5	1
Under Politiets Opsyn . .	117	11	3
	9596	6501	2052

«Det vil», slutter den nævnte Beretning, «være Nationalforsamlingens evige Hæder at have, for første Gang i Historien, Dagen efter det mest forbryderiske af alle Oprør, givet dette smukke Exempel paa ubetinget Agtelse for Retfærdigheden; det vil ogsaa være dens evige Hæder, at den ved Siden heraf har villet udvise Mildhed.» Om denne «Mildhed» og om dette «smukke Exempel paa ubetinget Agtelse for Retfærdighed» ville de 3609 Deporterede, de Landsforviste, de Fængslede, og de øvrige Tusinder, der endnu bøde for «det mest forbryderske af alle Oprør», kunne vidne. De 25,147 «Mordbrændere», der sendtes til «den Deportation, fra hvilken man ikke vender tilbage», ere derimod lovligt forhindrede i at udtale Versailles-regeringen deres dybt følte Tak for den udviste Mildhed. Men deres efterladte brødefulde Familier ville vel gjøre det paa deres Vegne.